

องค์ประกอบที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภาคใต้ตามความคิดเห็นของอาจารย์

Factors Affecting Academic Administration Effectiveness of Southern Rajabhat University according to the opinions of teachers

นวรรตน์ ไชชมภู¹ นรินทร์ จุลทรัพย์² กิตติพร เนาว์สุวรรณ³

Navarat Waichompu¹, Niran Chullasap² Kittiporn Nawsuwan³

หลักสูตรวิทยาการธุรกิจสุขภาพ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา¹

¹Department of Health Business Science Program , Faculty of Science Technology and Agriculture, Yala
Rajabhat University

ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่²

² Doctor of Education Program in Educational Administration, Faculty of Education and
Liberal Arts, Hatyai University

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสงขลา³

³Boromarajonani College of Nursing, Songkhla

Email:navaratying@hotmail.com

133 ถ. เทศบาล 3 ต. สะเตง อ. เมือง จ. ยะลา 95000

133 Municipal Road 3, Sateng Subdistrict, Muang District, Yala 95000

Received: March 14,2019; Revised: July 10,2019; Accepted: July 31,2019

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคใต้ตามความคิดเห็นของอาจารย์ กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ 5 แห่ง ประกอบด้วย 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช 4) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และ 5) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 510 คน สุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้เท่ากับ .967 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ

ผลการศึกษา พบว่า องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคใต้ ได้แก่ 1) การประกันคุณภาพสถานศึกษา 2) การวัดผลประเมินผลและการเทียบโอน 3) การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 4) การบริหารและการพัฒนาอาจารย์ 5) ระบบและกลไกการปรับปรุงหลักสูตร 6) การพัฒนาอาจารย์ การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และการเทียบโอน และ 7) การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี โดยองค์ประกอบที่ประกันคุณภาพสถานศึกษา เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ มากที่สุด (Beta = .302)รองลงมา ได้แก่ องค์ประกอบการพัฒนาอาจารย์การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และการเทียบโอน (Beta = -.195) โดยทั้ง 7 ตัวแปรสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ได้ร้อยละ 50 (adj.R² = .504) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย .30288

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

Abstract

This research aim to study the factors Affecting Academic Administration Effectiveness of Southern Rajabhat University according to the opinions of teachers. The sample are professors of 5 in Southern Rajabhat Universities, include: 1) Phuket Rajabhat University 2) Surat Thani Rajabhat University 3) Nakhon Si Thammarat Rajabhat University 4) Songkhla Rajabhat University and 5) Yala Rajabhat University. The sample of 510 people. Use multi-step sampling. The research instrument was questionnaire created by the researcher from 5 experts. Find the reliability of the questionnaire by Cronbach's alpha reliability coefficient. The reliability of the whole, equal to .967. The data was analyzed by multiple regression analysis.

The result revealed that: factors Affecting Academic Administration Effectiveness of Southern Rajabhat University, including 1) Educational Quality Assurance 2) Measurement, evaluation, and transfer 3) Teaching and learning to develop 21st century learners 4) Management and professor development 5) System and mechanism for curriculum improvement 6) Development of teachers and promotion of learning resources and Measurement and evaluation and 7) Promoting media sources, innovation and technology. By the Educational Quality Assurance Is the most important factor affecting the academic administration effectiveness of Southern Rajabhat University (Beta = .302) and followed by Development of teachers and promotion of learning resources and Measurement and evaluation (Beta = -.195) The seven variables can explain the variance of academic administration effectiveness of Southern Rajabhat University, region by 50 percent (adj. R² = .504) with statistical significance at the level of .001 and with standard error in the predictions .30288

Keyword: Academic Administration, Academic Administration Effectiveness, Rajabhat University

Paper Type: Research

1. บทนำ

ขอบข่ายงานและภาระหน้าที่งานภายในสถานศึกษา ประกอบด้วย การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป (Ministry of Education, 2007) โดยลำดับความสำคัญของการบริหารงานในสถานศึกษาสามารถเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ 1) งานวิชาการ ร้อยละ 40 2) งานบุคลากร ร้อยละ 20 3) งานกิจกรรมนักศึกษา ร้อยละ 20 4) งานธุรการและงานการเงิน ร้อยละ 5 5) งานอาคารสถานที่ ร้อยละ 5 6) งานความสัมพันธ์กับชุมชน ร้อยละ 5 และ 7) งานบริหารทั่วไป ร้อยละ 5 จะเห็นได้ว่างานวิชาการเป็นงานที่มีสัดส่วนมากที่สุด เนื่องจากเป็นหัวใจสำคัญในการบริหารงานของสถาบันการศึกษา ส่วนงานด้านอื่น ๆ เป็นองค์ประกอบที่จะขับเคลื่อนร่วมกันเพื่อให้สถานศึกษาดำเนินงานไปด้วยความราบรื่นและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรตระหนักถึงภาวะผู้นำด้านการบริหารงานวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่หลักของสถาบันการศึกษาทุกแห่งและทุกระดับ คือ การพัฒนาความรู้แก่ผู้เรียนด้านวิชาการ โดยการทำงานร่วมกับผู้สอน กระตุ้นเตือนผู้สอน ให้คำแนะนำผู้สอน และประสานงานให้ผู้สอนทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งคุณภาพสถานศึกษาสามารถพิจารณาได้จากประสิทธิผลด้านการบริหารงานวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับทุก ๆ งาน อาทิเช่น งานหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เป็นต้น และเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษาทุกระดับที่เกี่ยวข้อง

ทางตรงหรือทางอ้อมขึ้นอยู่กับลักษณะของงานนั้น ๆ (Wonganutroj, 2010, pp. 16- 18) สอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2554 ที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับมาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานด้านต่าง ๆ 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านกายภาพ 2) ด้านวิชาการ 3) ด้านการเงิน และ 4) ด้านการบริหารจัดการ จะเห็นได้ว่าการบริหารงานวิชาการเป็นมาตรฐานที่สำคัญในการจัดการศึกษา โดยสถาบันอุดมศึกษาต้องมีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติการกิจด้านวิชาการเพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งแผนการผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองความต้องการของประเทศและผู้ใช้บัณฑิตโดยรวม โดยมีหลักประกันว่าผู้เรียนจะได้รับการบริการการศึกษาที่ดี สามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างมีคุณภาพ ดังนั้นสถาบันต้องมีการบริหารวิชาการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ทั้งในด้านการวางแผนรับนักศึกษาและการผลิตบัณฑิต การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ การประกันคุณภาพการเรียนการสอน และการพัฒนาปรับปรุงการบริหารวิชาการ (Ministry of Education, 2011)

การบริหารงานวิชาการจึงเป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอน ภายใต้ความร่วมมือของบุคลากรในสถานศึกษา ในการจัดกิจกรรมทุกประเภทภายในสถานศึกษาที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และการศึกษาของผู้เรียน ภายใต้การประสานงานของบุคลากรทุกระดับในสถานศึกษาร่วมกัน ซึ่งบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องมากที่สุดในการ

ส่งเสริมงานวิชาการของสถานศึกษา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและ ผู้สอน โดยการบริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ผู้บริหารใช้เวลาในการ บริหารงานด้านวิชาการเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน มีความรู้ และทักษะตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ รวมทั้ง ภาวะสุขภาพตามจุดหมายของหลักสูตร (Rathnithay, 2017, p. 15) โดยการจัดกิจกรรมทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการ เรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิผลเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด กับผู้เรียน (Wonganutroj, 2010, pp. 3-4) การบริหารงานวิชาการ จึงเป็นงานหลักหรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ 2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไป ให้สถานศึกษาให้มากที่สุด มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สถานศึกษา บริหารงานด้านวิชาการอย่างอิสระและสอดคล้องกับความต้องการ ของผู้เรียนและผู้ใช้บัณฑิต โดยบริหารจัดการตามมาตรฐานและ สอดคล้องกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและ ภายนอก ตลอดจนการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการ สอน รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และ บูรณาการจัดการศึกษาภายใต้ความร่วมมือของชุมชนรวมทั้ง องค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง (Ananave, 2014, p. 99)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา สังเกตกระทรวงศึกษาธิการที่ผลิตนักศึกษาภายใต้พระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ซึ่งการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตาม การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ล้วนมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการบริหารงาน วิชาการซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนเพื่อให้บรรลุตาม เป้าหมายโดยสามารถประเมินผลการดำเนินการได้จากผลการประเมิน คุณภาพสถานศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมิน คุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับ (Wonganutroj, 2010, p. 2) งาน วิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ซึ่งมาตรฐานและ คุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลการดำเนินงานด้าน วิชาการที่ได้รับการประเมินจากคณะกรรมการประเมินคุณภาพ ภายในและภายนอกสถานศึกษา

โดยพบว่าการประเมินของคณะกรรมการประเมิน คุณภาพภายนอกครอบคลุมด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน ประเด็นการพัฒนาคณาจารย์ พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช มีค่าคะแนนการประเมินร้อยละ 2.08 (The Office for National Education Standards and Quality Assessment, 2011, p. 6) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี มีค่าคะแนนการ ประเมินร้อยละ 2.11(The Office for National Education Standards and Quality Assessment, 2011, p. 2) และมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภูเก็ต มีค่าคะแนนการประเมินร้อยละ 2.01 ซึ่งอยู่ในระดับต้อง ปรับปรุง ส่วนมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีค่าคะแนนการประเมิน ร้อยละ 2.07 (The Office for National Education Standards and Quality Assessment, 2012, p. 5) และมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีค่าคะแนนการประเมินร้อยละ 2.08 (The Office for National

Education Standards and Quality Assessment, 2012, p. 2) ซึ่ง อยู่ในระดับต้องปรับปรุงเช่นกัน โดยมีข้อเสนอเชิงนโยบายที่ควร พัฒนาด้านคณาจารย์ ดังนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยการส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจให้กับอาจารย์ได้ศึกษาต่อและ เพิ่มตำแหน่งทางวิชาการเนื่องจากจำนวนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิ ปริญาเอกและตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยยังต่ำกว่า เกณฑ์ (The Office for National Education Standards and Quality Assessment, 2012, p. 8) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดย การส่งเสริมให้อาจารย์ทำการศึกษาวิจัยเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาการ เรียนการสอน (The Office for National Education Standards and Quality Assessment, 2012, p.3) มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต โดย การจัดสัดส่วนภาระงานวิจัยให้เหมาะสมและเอื้อให้อาจารย์มีเวลา สำหรับทำการวิจัยเพิ่มขึ้น (The Office for National Education Standards and Quality Assessment, 2012, p. 6) ส่วน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยการกำหนดเป้าหมายด้านจำนวน ระยะเวลา แผนงาน รวมทั้งการจัดระบบส่งเสริมทางวิชาการ โดยมี กลยุทธ์ที่ชัดเจนเพื่อเพิ่มคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการของ คณาจารย์ (The Office for National Education Standards and Quality Assessment, 2012, p. 6) ด้านมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ควรปรับปรุงคุณภาพวารสารของมหาวิทยาลัยให้อยู่ในฐาน TCI เพื่อให้นักศึกษาและอาจารย์ได้เผยแพร่งานวิจัย (The Office for National Education Standards and Quality Assessment, 2012, p. 2) จะเห็นได้ว่าผลการประเมินที่อยู่ในระดับต้องปรับปรุงทั้ง 5 มหาวิทยาลัย มีความเชื่อมโยงและเกี่ยวข้องกับการบริหารและการ พัฒนาอาจารย์ซึ่งอยู่ในขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ ดังนั้น เพื่อให้ผลการประเมินดังกล่าวยกระดับเพิ่มขึ้นควรมีการกำหนด องค์กรประกอบการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการ บริหารงานให้ชัดเจนเพื่อใช้ในการขับเคลื่อนงานที่มีความเชื่อมโยง กันในภาพรวมของมหาวิทยาลัย ส่วนผลการประเมินที่เกี่ยวข้องกับ ผลการดำเนินงานด้านการบริหารงานวิชาการด้านอื่น ๆ ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับดีนั้น เพื่อเป็นการพัฒนาและยกระดับให้อยู่ในระดับดี มากจึงควรมีการกำหนดองค์ประกอบการบริหารงานวิชาการที่ ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ของมหาวิทยาลัย ภายใต้อำนาจของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้เช่นกัน

จากความเป็นมาของปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาองค์ประกอบการบริหารงานวิชาการ ใดบ้างที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของ มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ เนื่องจากกระบวนการบริหารงาน วิชาการเป็นภารกิจหลักที่เชื่อมโยงกับภารกิจด้านอื่น ๆ ที่ ขับเคลื่อนและส่งเสริมสมรรถนะของผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่กำหนดไว้ทั้ง 5 ด้าน นอกจากนั้นหากมีองค์ประกอบการบริหารงานวิชาการที่ส่งผล ต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏใน ภาคใต้ก็จะช่วยให้การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในภาคใต้ที่ต้องปรับปรุงตามข้อเสนอแนะเชิงนโยบายจากการ

ประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามที่มีความเกี่ยวข้องกับข้อบ่งชี้ การบริหารงานวิชาการให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ภายใต้ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่สามารถนำมาใช้ในการบริหารจัดการ ด้านการบริหารงานวิชาการต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาองค์ประกอบการบริหารงานวิชาการที่ส่งผล ต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภาควิชาตามความคิดเห็นของอาจารย์

3. กรอบแนวคิด

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดขององค์ประกอบและตัว บ่งชี้การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคใต้ ที่ได้มา จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยของ Wisalaphon (1999), Ministry of Education (2003), Lankhunthot (2008), Preeyawongsakun (2008), Wonganutroj (2010), Mahanthanathibadee (2011), Netasit (2011), Ministry of Education (2011), Tawong (2012), Kaewsinuan (2013), Soranan (2013), Ananave (2014) and Knoeles (1970) สามารถ สังเคราะห์องค์ประกอบ จำนวน 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การบริหาร และการพัฒนาหลักสูตร 2) การบริหารและการพัฒนาการเรียนการสอน 3) การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี 4) การบริหารและการพัฒนาอาจารย์ 5) การประกันคุณภาพ สถานศึกษา และ 6) การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอน

ด้านกรอบแนวคิดขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการได้มาจากการวิเคราะห์และ สังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยของ Ministry of Education (2003), Office of the Higher Education Commission (2010), Glickman (1990), Mott (1966), Nahavendi and Malekzadeh (1999), Hoy and Miskel (2013) สามารถสังเคราะห์องค์ประกอบ จำนวน 3 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษา 2) ความพึงพอใจเกี่ยวกับผู้ปฏิบัติงาน และ 3) ความพึง พพอใจในการทำงานของอาจารย์

4. วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการองค์ประกอบที่ส่งผล ต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภาควิชาตามความคิดเห็นของอาจารย์ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบการบริหารงาน วิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของ มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคใต้

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ทั้ง 5 แห่ง ประกอบด้วย 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต 2) มหาวิทยาลัย

ราชภัฏ สุราษฎร์ธานี 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช 4) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และ 5) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 2,053 คนกลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏใน ภาคใต้ ทั้ง 5 แห่ง จำนวน 510 คน

ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของแฮร์ และคณะ (Hair et al., 2010, p.101) ที่กำหนดให้กลุ่มตัวอย่าง อย่าง น้อย 5-10 เท่าของตัวบ่งชี้ และตามข้อเสนอแนะของ Comrey & Lee (1992, p. 3) ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 ราย ถือว่า แย่มาก (very poor) กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 ราย ถือว่า ไม่ดี (poor) กลุ่ม ตัวอย่างจำนวน 200 ราย ถือว่า พอใช้ได้ (fair) กลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 ราย ถือว่า ดี (good) กลุ่มตัวอย่างจำนวน 500 ราย ถือว่า ดี มาก (very good) และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,000 หรือมากกว่า ราย ถือว่า ยอดเยี่ยม (as excellent) สำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีตัวแปร อิสระที่เป็นตัวแปรสังเกตได้ ที่ต้องการวิเคราะห์ จำนวน 85 ตัวแปร ผู้วิจัยใช้เกณฑ์กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง 6 เท่า ได้ขนาดกลุ่ม ตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 510 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลาย ขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการ ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ ประกอบด้วย 1) สถานศึกษาที่สังกัด 2) ตำแหน่งทางวิชาการ และ 3) ระยะเวลาการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏปัจจุบัน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อ องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคใต้ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ จำนวน 6 องค์ประกอบ จำนวน 85 ข้อ

4.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ด้วย (Index of item objective congruence: IOC) ได้ค่าดัชนี ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.6-1.0 ค่าค่าความเชื่อมั่นของ แบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1951, p.161) ที่มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .7 ขึ้นไป (Fraenkel, Wallent & Hyun, 2012, p. 157) ได้ค่าความเชื่อมั่นราย ด้านระหว่าง .824-.946 ภาพรวมทั้งฉบับเท่ากับ .967

4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ก่อนทำการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยเสนอโครงการวิจัยเพื่อ ขอรับการรับรองจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยใน มนุษย์ของมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ได้หมายเลขรับรอง 1/2561 ลง วันที่ 27 ตุลาคม 2561 หลังจากนั้น ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดย ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ทั้ง 5 แห่ง เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามการวิจัย โดยผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัยแจกและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง แลตรวจสอบ

ความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับที่ได้รับคืน หลังจากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์

4.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

โดยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ

(Multiple Regression Analysis) โดยวิธี Stepwise

5. ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี มากที่สุด ร้อยละ 25.88 รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ร้อยละ 22.75 และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ร้อยละ 18.43, 16.86, 16.08 ตามลำดับ สำหรับตำแหน่งทางวิชาการส่วนใหญ่ตำแหน่งอาจารย์ ร้อยละ 88 รองลงมา คือ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยละ 11 และ รองศาสตราจารย์ ร้อยละ 1 ส่วนระยะเวลาการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏปัจจุบัน ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 1-5 ปี ร้อยละ 44.9 รองลงมา คือ 6-10 ปี ร้อยละ 38.0 และ 11 ปีขึ้นไป ร้อยละ 17.1

ข้อมูลองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคใต้ตามความคิดเห็นของอาจารย์ พบว่า องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคใต้ หรือเป็นตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนาย 7 ตัว ได้แก่ 1) การประกันคุณภาพสถานศึกษา 2) การ

วัดผลประเมินผลและการเทียบโอน 3) การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 4) การบริหารและการพัฒนาอาจารย์ 5) ระบบและกลไกการปรับปรุงหลักสูตร 6) การพัฒนาอาจารย์ การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และการเทียบโอน และ 7) การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี โดยองค์ประกอบที่ประกอบกันคุณภาพสถานศึกษา เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคใต้มากที่สุด (Beta = .302) และ รองลงมา ได้แก่ องค์ประกอบการพัฒนาอาจารย์ การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และการเทียบโอน (Beta = -.195) โดยทั้ง 7 ตัวแปรสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคใต้ได้ร้อยละ 50.40 (adj.R² = .504) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย .30288 โดยสามารถเขียนเป็นสมการทำนายได้ดังนี้

คะแนนมาตรฐาน

Z (ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ) = .302(การประกันคุณภาพสถานศึกษา) + .152 (การวัดผลประเมินผลและการเทียบโอน) + .171 (การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21) + .178(การบริหารและการพัฒนาอาจารย์) + .128(ระบบและกลไกการปรับปรุงหลักสูตร) + -.195(การพัฒนาอาจารย์ การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และการเทียบโอน) + .149(การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี)

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณขององค์ประกอบการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคใต้ตามความคิดเห็นของอาจารย์

ปัจจัยทำนาย	B	SE	Beta	t	p-value
ค่าคงที่	1.769	.115		15.448	<.001***
1. องค์ประกอบประกันคุณภาพสถานศึกษา	.206	.035	.302	5.850	<.001***
2. องค์ประกอบการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอน	.093	.030	.152	3.115	<.001***
3. องค์ประกอบจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21	.112	.032	.171	3.507	<.001***
4. องค์ประกอบบริหารและการพัฒนาอาจารย์	.112	.026	.178	4.311	<.001***
5. องค์ประกอบระบบและกลไกการปรับปรุงหลักสูตร	.098	.035	.128	2.805	.007**
6. องค์ประกอบพัฒนาอาจารย์ การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และการเทียบโอน	-.136	.041	-.195	-3.291	.012*
7. องค์ประกอบส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี	.104	.036	.149	2.901	.004**

R = .715 R² = .511 adj.R² = .504 df = 1, 502 F = 8.417*** SE_{est} = .30288

p - value = < .000***

* p < .05, ** p < .01, *** p < .001

6. อภิปรายผล

จากการศึกษาองค์ประกอบการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคใต้ตามความคิดเห็นของอาจารย์ พบว่า การประกันคุณภาพสถานศึกษา การวัดผลประเมินผลและการเทียบโอน การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 การบริหารและการพัฒนาอาจารย์ ระบบและกลไกการปรับปรุงหลักสูตร การพัฒนาอาจารย์ การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลและการเทียบโอน และการส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ได้ร้อยละ 50.40 ($\text{adj.} R^2 = .504$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย .30288 สามารถอธิบายได้ดังนี้

6.1 การประกันคุณภาพสถานศึกษา

จากการศึกษาพบว่า การประกันคุณภาพสถานศึกษาสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ($\beta = .302, p < .000$) แสดงให้เห็นว่า หากการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ดำเนินการประกันคุณภาพสถานศึกษา มีการกำหนดผู้รับผิดชอบ การจัดทำคู่มือ การสร้างระบบและกลไกแนวทางปฏิบัติ รวมทั้งกลไกการควบคุมตรวจสอบและประเมินคุณภาพโดยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและภายนอกของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้เพิ่มขึ้น .302 สอดคล้องกับ Inrak (2002) ที่กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้มีความมั่นใจว่าสถานศึกษามีผลผลิตทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพที่ได้มาตรฐาน

6.2 การวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนจากการศึกษา พบว่า การวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ($\beta = .152, p < .002$) แสดงให้เห็นว่า หากการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ดำเนินการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอน มีการส่งเสริมผู้สอนเกี่ยวกับแนวทาง การวัดผลและประเมินผลของมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวัดและประเมินผลรายวิชาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษารวมทั้งชี้แจงนักศึกษาเกี่ยวกับคู่มือการวัดผลและประเมินผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้เพิ่มขึ้น .152 สอดคล้องกับ Office of the Basic Education Commission (2004) ที่กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการศึกษา ดังนี้ 1) เป็นเครื่องมือสำคัญในการกำกับ ติดตามกิจกรรมการเรียนการสอนอย่าง

ต่อเนื่อง 2) เป็นเครื่องมือมีผลผลักดันหรือกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการเรียนการสอน และส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน 3) เป็นเครื่องมือนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนของผู้เรียน และ 4) เสริมประสิทธิภาพการจัดการทั้งระบบ เพื่อนำผลการประเมินมากำหนดยุทธศาสตร์ต่อไป

6.3 การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 จากการศึกษาพบว่า การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคใต้ ($\beta = .171, p < .000$) แสดงให้เห็นว่า หากการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 มีการจัดการเรียนการสอนเหมาะสมกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 มีคู่มือ/หนังสือวิธีสอนการสอน รวมทั้งมีผู้รับผิดชอบในการบริการเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้เพิ่มขึ้น .171 สอดคล้องกับแนวคิดของ Panich (2012) ที่กล่าวว่า ศตวรรษที่ 21 เป็นยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านวิถีการเรียนรู้แบบเก่าอย่างสิ้นเชิง โดยเป็นยุคความรู้ที่มีการเปลี่ยนแปลง การถ่ายโอน และเชื่อมโยงทั่วถึงกันอย่างรวดเร็วด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ สอดคล้องกับ Thanormchayathawat, Vanitsupavong, Niemted and Portjanatanti (2016) ที่กล่าวว่า การพัฒนานักศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะในศตวรรษที่ 21 ถึงเวลาแล้วที่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ เปลี่ยนวิธีคิด เปลี่ยนวิธีการเรียนรู้และเปลี่ยนวิธีการพัฒนา

6.4 การบริหารและการพัฒนาอาจารย์จากการศึกษาพบว่า การบริหารและการพัฒนาอาจารย์ สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ($\beta = .178, p < .000$) แสดงให้เห็นว่า หากการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ดำเนินการบริหารและการพัฒนาอาจารย์ มีการสนับสนุนอาจารย์ในการวิจัยและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งการยกย่อง เชิดชูอาจารย์ได้รับรางวัลด้านการวิจัยเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้เพิ่มขึ้น .178 สอดคล้องกับแนวคิดของ Phaisittikul (2017) ที่กล่าวว่า การพัฒนาวิชาชีพของอาจารย์ (Professional Development) นับว่ามีความจำเป็นต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งทางด้านวิชาการ วิชาชีพ และการสอน การสร้างเครือข่ายและความร่วมมือในลักษณะชุมชนวิชาการ

6.5 ระบบและกลไกการปรับปรุงหลักสูตรจากการศึกษาพบว่า ระบบและกลไกการปรับปรุงหลักสูตร สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ($\beta = .128, p < .000$) แสดงให้เห็นว่า หากการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตร มีการวิเคราะห์ความ

พร้อมของมหาวิทยาลัยและวิเคราะห์สภาพปัญหาในการสร้างหรือปรับปรุงหลักสูตรเพื่อวางแผนดำเนินการจัดทำระบบและกลไกให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา รวมทั้งการวิเคราะห์สภาพปัญหาเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้เพิ่มขึ้น .128 สอดคล้องกับแนวคิดของ Wongyai (2008) ด้านแนวคิดของนักมนุษยนิยมเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร คือ การมุ่งเน้นเกี่ยวกับการรู้จักตนเอง มองหลักสูตรเป็นกระบวนการที่กว้างและมีลักษณะบูรณาการที่สามารถตอบสนองความต้องการและความเจริญเติบโตของแต่ละบุคคล

6.6 การพัฒนาอาจารย์ การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และการเทียบโอน จากการศึกษาพบว่า การพัฒนาอาจารย์และการส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอน สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ($\beta = -.195, p < .000$) แสดงให้เห็นว่า หากการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ด้านการพัฒนาอาจารย์ การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และการเทียบโอน มีการบริหารจัดการเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ลดลง -.195 อธิบายได้ว่า อาจเกิดจากองค์ประกอบด้านการพัฒนาอาจารย์ การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และการเทียบโอน เป็นองค์ประกอบใหม่ที่เกิดจากการรวมองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ การบริหารและการพัฒนาอาจารย์ การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี และการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอน เข้าด้วยกัน ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีขอบข่ายการบริหารงานอยู่แล้วอาจทำให้เกิดการเลื่อมล้ำขอบข่ายการบริหารซึ่งกันและกัน ดังนั้นเมื่อการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาอาจารย์และการส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ลดลง สอดคล้องกับพระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่กล่าวว่า “เมื่อมีงานใหญ่ ๆ ซึ่งประกอบด้วยส่วนย่อยหลาย ๆ ส่วน หรือมีขั้นตอนปฏิบัติหลายขั้นตอน จะต้องถือว่างานทุกขั้นทุกส่วนมีความสำคัญ และต้องพยายามทำงานแต่ละส่วนแต่ละขั้นตอนให้สำเร็จสมบูรณ์พอเหมาะพอดีเสมอกัน ไม่ละเว้นหรือเน้นหนักส่วนใดส่วนหนึ่งให้เกินพอดี งานที่ทำจึงจะสำเร็จเป็นผลสมบูรณ์แท้จริง โดยไม่มีจุดบกพร่อง”

6.7 การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี จากการศึกษาพบว่า การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ($\beta = .149, p < .004$) แสดงให้เห็นว่า หากการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ด้านการส่งเสริม

แหล่งเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี มีการสนับสนุนและส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ตั้งแต่การส่งเสริมผู้สอนในการผลิต การจัดหาแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้เพิ่มขึ้น .149 สอดคล้องกับมาตรา 25 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กล่าวถึงแหล่งเรียนรู้ว่า ไม่ได้จำกัดอยู่แค่เพียงในห้องเรียน สถานที่ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สถานที่เหล่านี้ก็ถือเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญเช่นกัน

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคใต้ตามความคิดเห็นของอาจารย์ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ จึงควรนำทั้ง 7 องค์ประกอบ มาจัดทำเป็นกลยุทธ์เพื่อขับเคลื่อนให้เกิดประสิทธิผลงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้เพิ่มขึ้น เนื่องจากเป็นองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ตามลำดับ

7.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษากาลวิธีการนำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ลงสู่การปฏิบัติ

8. References

- Ananave, P. (2014). *lakkañ nāṭhkhī* *thritsadi thāngkāñ bōrīhañ kānsuksa*. [Principles of concepts in educational administration theory]. (5th ed.). ChonBuri: Montri.
- Comrey, A. L., & Lee, H. B. (1992). *A First Course in Factor Analysis* (2nd ed.). Hillsdale, New Jersey: Erlbaum.
- Cronbach, L. J. (1951). *Essentials of Psychological Testing* (3rd ed.). New York: Harper & Row.
- Fraenkel, R. J., Wallent, E. N. & Hyun, H. H. (2012). *How to Design and Evaluate Research in Education* (4th ed.). New York: McGraw – Hill.

- Glickman, G. D. (1990). *Supervision of instruction: A department Organization* (2nd ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Hair, F. Joseph, et al. (2010). *Multivariate Data Analysis* (7th ed.). New Jersey: Person Education.
- Higher Education Commission. (2010). *Higher education standards and related standards* (6th ed.). Bangkok: Photo Print.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2013). *Education Administration* (9th ed.). Singapore: McGraw – Hill.
- Inrak, C. (2002). *kanbōrihan ngan wichakan* [Academic Administration]. Pattani: Faculty of Education, Songkhla University, Pattani Campus.
- Kaewsinuan, K. (2013). *rupbæp kanbōrihan ngan wichakan thi mi prasitthiphon khong sathan suksa sangkat samnakngan khana kammakan kan 'achiwasuksa* [Effective Academic administration model of educational institutions under Office of the Vocational Education Commission]. (Dissertation, Department of Education Management Leadership College Surat Thani Rajabhat University).
- Knoeles, A. (1970). *Handbook of College and University Administration*. New York: McGraw-Hill.
- Lankhunthot, N. (2008). *kanphatthana kanbōrihan ngan wichakan khong khana theknologyi utsahakam mahawithayalaiatchaphatsurin* [Development of academic administration of the Faculty of Industrial Technology Surin, Rajabhat University]. (Doctor of Philosophy Thesis Vocational Administration College Kasetsart University).
- Mahanthanathibadee, P. (2011). *kanphatthana rupbæp kanbōrihan ngan wichakan khong withayakhet sip haeng mahawithayalai chulalongkornrachawithayalai* [Developing the academic administration model of 10 campuses Chulalongkorn Rajabhat University]. (Doctor of Philosophy Thesis Branch of Educational Administration Leader College Nakhon Ratchasima Rajabhat University).
- Ministry of Education. (2003). *phraratchabanyat kansuksa haeng chat Phutthasakkarat songphanharojsisipsong ka khai phaemtæm (chabap thi song) Phutthasakkarat songrojihasipsi* [National Education Act (1999) Amendment No. 2 era 2002]. Bangkok: The Teachers' Council of Thailand.
- Ministry of Education. (2007). *khumi kanbōrihan sathan suksakhan phunthan thi pen nitibukkhon* [Basic school administration manual that is a legal entity]. Bangkok: organization of Transfer Products and Packging.
- Ministry of Education. (2011). *prakasok ra suang suksathikan ruang matthathan sathan 'udomsuksa Phō.Sō. songphanharojsisipsi* [Announcement of the Ministry of Education on Higher Education Standards BE 2554]. Retrieved from http://www.mua.go.th/users/bhes/front_home/Announcement/44.pdf

- Mott, P. E. (1966). *The Characteristic of Effective Organization*. New York: McMillan.
- Nahavendi, A., & Malekzadeh, Air. R. (1999). *Organization Behavior: The person organization fit*. New York: Hall, Inc.
- Netasit, A. (2011). *kānphatthana rūpbāp kñbōrihān ngān wichākān samrap mahawithayalai nai kamkap khōng rat* [Development of Academic administration models for autonomous universities]. *Journal of Education*, 22(3), 186-201.
- Office of the Basic Education Commission. (2004). *nāōthāng kānphatthana khunnaphap kān rian kān sōn thi nēn phu rian pen samkhan*. [Guidelines for the development of learning quality Teachers that focus on learners are important]. Bangkok: Office of the Basic Education Commission.
- Panich, W. (2012). *withi sāng kān rianrū phua sit nai satawat thi yisip 'et* [Way of learning for students in the 21st century] (4th ed.). Bangkok: Attached to the public.
- Phaisittikul, C. (2017). *kāntē rī yom khwām phrōm khōng sathāban 'udomsuksa 'ēkkachon tō kānphatthana naksuksa phua rōng rap wichachip thāng dān sathāpattayakam nai prachākhom sethakit 'Asiān* [Preparation of the Private University for Development Students to support the architectural profession in the ASEAN Economic Community]. *Journal of Research and Development Suan Sunandha Rajabhat University*, 9(2), 132-145.
- Preeyawongsakun, W. (2008). *kānphatthana rūpbāp kñbōrihān wichākān withayalai phayabān nai sangkat Sathāban Phrabōrommarajchanok* [Development of academic administration model of nursing colleges under Praboromarajchanok Institute]. *Journal of Nursing and Education*, 1(2), 82-85.
- Soranan, P. (2013). A Development of academic administration model Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi. *Journal of Education*, 41(3), 173-185.
- Tawong, L. (2012). *kānphatthana 'ongprakōp kñbōrihān ngān wichākān thi mī phon tō kān yok radap phon samrit rian khōng nakriān* [The Development of Academic Management Factors Affecting The Learning Achievement of Student in Lower Secondary School]. (Dissertation in Educational Administration Faculty of Graduate Studies, Western University).
- Thanormchayathawat, B., Vanitsupavong, P., Niemted, W. & Portjanatanti, N. (2016). *thaksa hāng satawat thi yisip 'et : khwām thaṭhāi naikānphatthana naksuksa* [21st Century Skills: Challenges for Student Development]. *Journal of the College of Nursing and Public Health Network*, 3(2), 208-222.
- Wisalaphon, S. (1999). *kānphatthana ngān wichākān* [Academic Administration]. Department of Graduate Studies Administration. Srinakharinwirot University.

Wonganutroj, P. (2010). *kanbōrihān*

ngān wichākān [Academic

administration]. Bangkok: Bangkok

Supplementary Media Center.

Wongyai, W. (2008). *krabūānkan*

phatthana laksut læ kan rian

kaṅsoṅ phāpatibat [Curriculum

development and teaching

development Practice]. Bangkok: Suviriyasas.